

اندیشه و کارنامه مبارزاتی آیت الله کاشانی به روایت امام(ره)

تمام زندگی او صرف مبارزه با استعمار شد...

کردن و روزگرد به آقای کاشانی که، «آقا! شما چرا خودتان را (قریب به این معانی) به زحمت آنداختید؟ آخر شما چرا در سیاست دخالت می‌کنید؟ سیاست شان شماتیست، چرا شما در حالت می‌کنید؟» وزیر این حرکه‌اشروع کرد و هفتمین که این دو حجاج در نظر آنها، ایشان گفتند: «تو خوبی خری، اگر من دخالت در سیاست نکنم کی دخالت بکنید؟»

این حمله‌ای که اینها کردند به روحانیت و حمله‌ای که کردند به مجلس تعزیه ما، از آن می‌فهمیم که این دو حجاج در نظر آنها، مانع از آن مقاصدی بود که آنها داشتند و لهذا، بیشتر مردم آزار واقع شدند. بعد هم قضیه کشف حجاب به آن فضاحت و به آن رسوانی را درست کردند، آن هر روزی همین بود که اینها ای افقه به اسلام داشتند و علاقه به دیانت و احکام دیانت داشتند، اینها را سرسکوب کنند و خدا می‌داند که در کشف حجاب چه خانه‌هایی اینها کردند. حتی به علمای بزرگ هم پیشنهاد می‌کردند که شما مجلس پیغایید را خانه‌هایان، با زنایان پیایید در مجلس، نقل کرند که بکشان رفته بود پیش مرموم آقای کاشانی و گفته بود که، «فرومند شما باید آن مجلسی که قیصر است شرکت کنید». ایشان فرمودند: «فلان خور دند، او گفته بود که «آن بالایها گفته‌اند، فرموده بود، امن هم همان بالایها رامی گویم»، «بله، اینها می‌خواستند با اعراض و هو و جنجال کار را انجام بدهند.

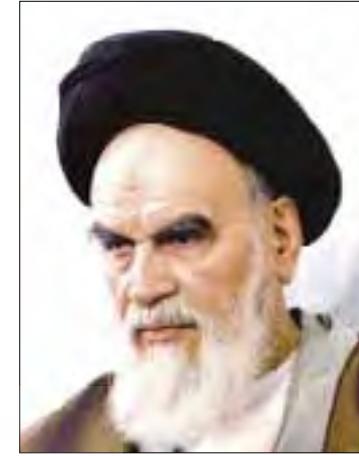
از آن طرف همین مسئله کشف حجاب با آن فضاحتی که اینها کردند و با آن فشاری که از زنایه‌های معتبره کردند و آن فشاری که با روحانیون کردند، این اساسی بود که از اول رضاخان که انگلیسیها، خدا عنانشان کند که او را اورده بده، و ادارش کردند به این مسائل و عده‌های مذهبی این طور شد. اینه علمای مادر طول و رسانه‌های گروهی‌های ایشان، همه اینها در خدمت این بود که این ملت را نهی کنند از آن چیزی که خودش دارد.

آن کسی که می‌گوید که آخوند چه کار دارد به سیاست، این با آخوند یک کاری تواند که اسلام بدست، می‌خواهد آخوند را که می‌خواهد بکاری کاری تواند که اسلام بدست، کار بگذارد و هر کاری دلش می‌خواهد بکند و لهذا این طور شد. اینه علمای مادر طول تاریخ این طور نبود که متعلل از سیاست باشد؛ مسئله مشروطیت یک مسئله سیاسی بود و بزرگ‌ان علمای مادر آن دخالت داشتند، اینها تابعیت‌شوند که دسته این تحریم تباشند که مسئله سیاسی بود و مردمی شیرازی، اسلام‌الله علیه، این معنا انجام داد. در زمانهای اخیر هم مسئله این طور نبنت، مسئله حکومت در زمان پیغمبر مهربوده و سیاست‌های بوده، در زمان امیرالمؤمنین هم بوده و سیاست‌های بوده و این که همه نقل کرده اند و این قدر غیر را بزرگ کرده‌اند، برای این است که به ما پنهان‌مانت، تعیین پنهان‌هه ما که این طوری باید باشد.

سرچشم‌نیروی ماسلام است. در خلال نهضت آیت الله کاشانی که در دکتر مصدق جنیه سیاسی نهضت قوی تر بود، در نامه‌ای به آقای کاشانی نوشتم که لازم است برای جنیه بدی نهضت اهیت قائل شود. او به جای اینکه جنیه مذهبی را تقویت کند و بر جنیه سیاسی چیزی دهد، بر عکس رفتار کرد، به گونه‌ای که رئیس مجلس

نمایر جماعت خشکی هم که در آن اصل احتجاج اجتماعی و سیاسی تبادل شما. من یک قصه‌ای از مژده حاج آقره الله خرم آباد شیدم و یک قصه‌هی خودم دارم، مرحوم آقای کاشانی رحمة الله عليه را که تبعید کرده بودند خرم آباد و محبوب کردند در قلعه فلک الافلاک را کجا، آقای حاج آقا روح الله فرمودند که من از آن کسی که زیب ارش انجاو آقای کاشانی هم تحت ظهر او حبسون بود (من حالا واقعی می‌کویم) در زمان رضاخان شما خیال می‌کنید مدل حسنهای عادی زمانهای دیگر بود. البته سرپوش هم مغل پدر بود، لکن آن کسی که گرفتار می‌شد، اگر از اشخاص عادی بود، همچو مجموعه‌ی می‌شد که در حسین یک کلمه‌ای که برخلاف مثلاً دولت یا آن کسی که در آنچه هست بزند، امکان نداشت بر این امر حجاج آقا روح الله گفتند که در آنجای بود و خواهش کرد که من را باید خود مرحوم آقای کاشانی، قبول کرده و ما پیش بیش ایشان، آن رئیس، آنچه بود و من هم بود و آقای کاشانی، آن شخص شروع گرد صحبت زیادی غافل بودند، از جمله این مطلب که روایانیون در امور سیاسی تباید دخالت کنند، آنها باید مردم را در نیاز و روزه و اعمال اینها هدایت کنند و جای آنها و شغل آنها مسجد کنند، از سالهای مسجد بیانید نماز باخواند، منزل بروند استراحت کنند و بطوری این تبلیغ شده بود که همه اورشان امده بود تقیری و دخالت در سیاست یک فحشی بود برای اهل علم. اگر می‌گفتند لاخ آخوند سیاسی است، این به منزله یک فحش تلقی می‌شود و خود مردم و بلکه خود روحانیون هم، مسیار شان این مسئله را اورشان آمده بود. اگر راجع به یک امر اجتماعی، یک امری که راجع به ملت است گفته می‌شد، بمعنیها می‌گفتند که ما در امور سیاسی دخالت نمی‌کنیم، و اگر یک ملائی در امر سیاست ملت و مصالح کشور صحبت می‌کرد، می‌گفتند که این سیاسی است و برخلاف مواردی است، این مسئله‌ای بود که این قدر روشی تبلیغات کرده بودند در داخل و خارج که به این زودی نمی‌شد از ذهن مردم بیرون کرد. آنها می‌خواستند که بکش بزرگ از جماعت را که تابع آنهاست منزه و خودشان به جای آنها بنشینند، حکومت مال مال،

ما در زمان خودمان هم آقای کاشانی را دیدیم. آقای کاشانی از جوانی در نجف بودند و یک روحانی مبارز بودند. مبارزه با استعمار، آن وقت البته با انگلستان بود مبارزه او. در ایران هم که آمدند، تمام زندگیشان صرف همین معنا شد و من از نزدیک ایشان را می‌شناختم.

این شد که آقاشیخ فضل الله را بادست بعضی از روحانیون خود ایران، محکوم کردند و بعد او را آورده در وسط میدان و به دار کشیدند و پای آن هم ایستادند و کف زدن و شکست دادند اسلام را در آن وقت و مردم غفلت داشتند از عمل. حنفی علما هم غفلت داشتند. این که آنجا بود . ما در زمان خودمان هم آقای کاشایر را دیدیم، آقای کاشایر از خواصی در تجفیف بودند و یک روحانی میزار بودند. مبارزه با سعیمن، آن وقت البته بالاگلستان بودم باره زده، در ایران هم که آمدند، تمام‌زندگی‌شان صرف همین معنا شد و من از نزدیک ایشان را می‌شناختم، دریک وقت، وضع ایشان طوری شد که وقتی که از منزل می‌خواستند حرکت کنند فرض کردند یا مسجد شاه ساعتها معلمی شدند. این طور بروای میزار بودند. بعدش دیدند که اگر چنانچه یک روحانی در میدان باشد لابد اسلام را در کاری آورد، این جنحی است و همین طور هم بود . این جهت شروع کردند به جو زانی، آن طور چوپانی کردند که آن طور که من شنیدم سگی را مینیک زدند و از طرف مجلس اورده این طرف به اسم آله الله و من خودم در یک مجلس روپه بود، هیچ کس نشد. من پاشدم و جا دادم به ایشان، عددی از امام‌بودن و حقیقی جاهم‌نداشتن، این جواز درست کرده بودند برای آقای کاشایر که دیگران مزنش نمی‌توانست بیرون بیاید، در یک اطاقی محبوس بود در منزلش طوری که نمی‌توانست بیرون بیاید. چند دقیقه هم گرفت و چه کردند، آنچه هم شکست دادند، مسلمان را شکست دادند. من حالا خواهم یک شهادتی به آقایان که می‌خواستند این شکست را در کاشایر کردند و آنده است که انسان می‌بیند که مشغول خواستن، می‌شود که مشغول خوازی هستند و به تدریج می‌خواهند این کار را عملیش کنند.

راواره‌نی که در است؟ پایه‌ی حساب خودنار را جدا کنید. آیا بهشت آزادی هم قبول دارد آن حرفي را که جیمه ملی می‌گوید؟ آنها همه قبول دارند که حکم صاص که در قران کریم و ضروری بین همه مسلمین است، این انسانی است؟ آیا بنام شوب خوانها بین این راقیوں دارند یا نه؟ شک ندارم که قبول دارند. خوب، اعلام کنید. چرا ساخت نسخه‌ای؟ مگر نهی از منکر فقط باید من را نهی کنید! اینها از منکر فقط برای این است که دولت اخود کنید و مجلس را خود کنید و چه؟! با منکر می‌خواهید بهی از منکر کنید؟! شمامی فرماید مسلمانان بنشینند، تماساً کنند سب رسالت اللہ پشود، سب به قرآن بشود؟... مسلمانانها بنشینند تماساً کنند یک گروهی که از اولش باطل بودند، من از آن ریشه هایش

شورای ملی شد و این اشتباه بود.

امروز مفتخمن است که در حضور آقایان یک مطلبی را عرض کنم وابن مطلب مال همه است . نه مال شماها، مال همه . هم مسئولین کشور و هم مردم، مایا تجربه هایی که برایمان نقل شده است و تجربه هایی که خودمان در جریان‌شان بوده، این باید یک مطلبی را در نظر داشته باشیم، دوران مشروطه را که ممه آقایان شنیدند. این که عده‌ای که نمی‌خواستند این شکست اسلام را وقت دیگر این را که آنها تولید حاشا کنید، تا آن آخر هم می‌گفتند خوب، اعلیحضرت همایون باشند، حکومت کنند شمایی که تا آخر همین طور بودند، بختیارا هم تا آخر همی خواستند. آخر شما باید دیگر مال را بدهید، اینها بدهید! آنچه می‌دری از زونامه هایشان که من دیدم و سیار تراحت شدم، از مریز شیرازی که قضیه تباکورا درست کرد تا آقای کاشایر که در خلال مشروطیت برای اسلام کار کردند، میرزا شیرازی برای اسلام کار کردند که آن وقت یک آدم شاخی در ایران بود و مورد قبول همه بود، علیه در میدان به دارند و پای آن کفر زدند. وابن نقشه‌ای بود رای اینکه حرمت شکنند و کردند و از آن به بعد دیگر مشروطه توانت یک مشروطه ای باشد که علامی نجف می‌خواستند. حتی قضیه مرحوم آقاشیخ فضل اللہ را در نجف یک جور بدی منعکس کردند که از انجا هم صدای در نیامد. این جوی که ساختند در ایران و در سایر جاها، این جو اسباب

شما آن آخر هم اعلیحضرت را می خواستند. به من گفتند دیگر این را که نمی‌خواستند حاشا کنید، تا آن آخر هم می‌گفتند خوب، اعلیحضرت همایون باشند، حکومت کنند شمایی که تا آخر همین طور بودند، بختیارا هم تا آخر همی خواستند. آخر شما باید دیگر مال را بدهید، اینها بدهید! آنچه می‌دری از زونامه هایشان که من دیدم و سیار تراحت شدم، از مریز شیرازی که قضیه تباکورا درست کرد تا آقای کاشایر که در خلال مشروطیت برای اسلام کار کردند، میرزا شیرازی برای اسلام کار کردند که آن وقت یک آدم شاخی در ایران بود و شیخ فضل اللہ کردند که اینما را به آنها باید گفتند. آن رونامه جیمه ملی را پیدا کنید، میرزا شیرازی را متمهم کردند به دروغ گویی، شیخ فضل اللہ آن قدر قفسه دادند. جرم شیخ فضل اللہ این بود که قانون باید اسلامی باشد. جرم شیخ فضل اللہ این بود که احکام غرب متفرقی است، مایا باید احکام متفرقی را اجرا کنیم .. شما عده اینان، محمد تان مثل آقایان موقوف‌دانه استید که در مقابل قصاص ایستاده اند. منتهی آنها بعنی فسیح فسیح شما را نکرده اند و من گفتم که در تمام طول سلطنت رضا شاه و محمد رضا شاه، نسبت به اسلام، این جور توهین در کار نبوده و جیمه ملی سب اسلام است. من از خدای تبارک و تعالی می‌خواهم که همه اصلاح بشوند و همه به آغوش اسلام بگردند. من با این جمیعت نماز خوان و متدین چه بگنم؟ من به اینها علاقه داشتم، حالا به او بدگویی می‌کنید. بعد می‌رسید آقای کاشایر، آقای کاشایر مم همین طور، جرم اینها همین است که اینها غایده همان است که باید اسلام در ایران بیاید بشود و شما می‌گویید که احکام غرب متفرقی است، مایا باید احکام متفرقی را اجرا کنیم .. شما عده اینان، محمد تان مثل آقایان موقوف‌دانه استید که در مقابل قصاص ایستاده اند. منتهی آنها بعنی فسیح فسیح شما چیست؟ خوب، چرا حسایران با علاوه دارم، با اینها مالک‌بقیمان می‌کنم به شماها که حسایران را جدا کنید، خوب، جیمه ملی تکفیف معلوم است، آن صریحه بده اسلام قیام کرده، امادر شمایی که مسلمان هستند و هیچگاه نمی‌خواهید به ضد اسلام قیام کنید، چرا این قدر هوای ای سفاسنای زیاد شده است که نمی‌فهمید دارید چه می‌کنید؟ اجران قدرشیطان بر نفس ماها سلطنت پیدا کرده که چشمهاش را اکور کرده است و قلبهاش

اینها یک سکی را نزدیک مجلس عنیک به آن زند سمش را آن خیابانها گردانند. این در زمان آن کسی بود که اینها خفر می‌کنند به وجود او، من در آن روز در منزل یکی از علمای تهران بودم که این خبر را شنیدم، به آن آقاض کردند این روز کردند این دیگر مخالفت با شخص نیست، این سیلی خواهد خورد و طویل نکشید که سیلی را خورد و اگر مانده بود سیلی را بر اسلام می‌زد. بود سیلی را بر اسلام می‌زد.

می‌دانم، یک گروهی که با اسلام و روحانیت اسلام سرخست مخالف بودند، از اولش هم مخالف بودند، اولش هم وقتي که مرحوم آیت الله کاشایر دید که اينها خلاف دارند و مکنند و صحبت کرد، اينها يك سکي را نزديك مجلس عنیک به آن زند سمش را آيت الله گذاشتند و توی خيابانها گردانند. اين در زمان آن کسی بود که اينها فخر می‌کنند به وجود امن، من در آن روز در منزل یکی از علمای تهران بودم که این خبر را شنیدم، به آن آقاض کردند این دیگر مخالفت با شخص نیست، این سیلی خواهد خورد و طویل نکشید که سیلی را خورد و اگر مانده بود سیلی را بر اسلام می‌زد. اينها تفاله هاي ان جمعيت هستند که حالا قصاص را، حکم ضروري اسلام را، غير انساني می خوانند.

(مجلات ۱۵، ۱۳، ۱۲ و ۱۱ صفحه نور)